

N.F.S. Grundtvigs Pris 2022

Modtager: Caroline Holdflod Nørgaard

Motivation af Ingrid Ank

"Grundtvig is above all a rooted man." Sagde den anglikanske præst og forfatter A.M. Allchin. På dansk kan man være rod-fæstet, men når man er 'a rooted man', så er der en større vægt på *rødderne* og mindre vægt på det at sidde fast. Rødder kan gå i mange retninger, og graver man dybt og bredt og længe nok opdager man, at menneskers, at menneskehedens rødder er forgrenede, forbundne, indviklede. Grundtvig er en rodet mand, a rooted man. Han vokser ud af indviklede rødder.

Det lader vi lige stå lidt. Det kan være, det har noget at gøre med dette års modtager af N.F.S. Grundtvigs pris...

Vi taler for tiden om, at der er mange, der mangler. Eller som vi kommer til at mangle. Der mangler fængselsbetjente, der mangler plejepersonale, der mangler sygeplejersker, der mangler skolelærere. Modtageren af dette års N.F.S. Grundtvig pris er en af dem, vi kommer til at mangle. Eller som netop derfor ikke mangler.

Hun – for det er det – kæmper imidlertid en anden kamp end 'bare' den at skaffe flere, der vil læse til lærer. Men det vil alligevel være fordrejet at sige, at hun kæmper for kvalitet frem for kvantitet. For kvalitetslærere og kvalitetslæreruddannelser. For 'kvalitet' er blevet en slags kontrolmærkat, man kan sælge en vare på: Skolelærere – nu i ny og forbedret kvalitet. Men det stof, vi har med at gøre – og det ved årets prismodtager i særdeleshed – er et stof, der forbinder sig med ånd. Det er mennesker – små mennesker, nye mennesker – det handler om. Ikke mennesker af den bedste kvalitet – eller den værste – men mennesker af ånd.

Dette års prismodtager er endnu ikke færdiguddannet som lærer, men har alligevel allerede gjort en fuldstændig gigantisk indsats for folkeskolen – indirekte – ved at gøre en gigantisk indsats for læreruddannelsen. En indsats der har båret frugt. Sammen med andre er hun et levende bevis på, at det fortsatte engagerede politiske græsrodsarbejde virkelig kan føre til noget, hvis man vel at mærke fortsætter med at fortsætte. Dette års modtager af N.F.S. Grundtvigs pris er forperson for Lærerstuderendes Landskreds, Caroline Holdflod Nørgaard.

Der er nogle åbenlyse kampe og sejre, som du som forperson for de lærerstuderende i høj grad kan tillade dig at glæde dig over, og som er glædelige nyheder for alle – ikke kun for dem, der har børn i folkeskolen: Med den nye aftale om læreruddannelsen får de studerende mere undervisning, et meget mere sammenhængende uddannelsesforløb, mere praktik, mere vejledning, og – ikke uvæsentligt – flere penge. Det er godt for de kommende lærere og det bliver godt for skoleeleverne og det er godt for samfundet. Og det er godt gået!

Men udover de mere åbenlyse kampe og sejre, skal to ting her nævnes: For det første din skarpe sans for, at ånd og stof hører sammen. Læreruddannelsesstederne skal – i din optik, og som jeg har forstået dig – være levende miljøer og samlingspunkter, hvor der tænkes, diskuteres, synges og festes. Rammer og arkitektur skal understøtte et summende studiemiljø – ikke modvirke det. Der skal være ånd i bygningerne og liv i kludene.

For det andet: Din sans for det at være *rooted*.

Diskussionen af en ny læreruddannelse har nemlig i høj grad været en diskussion af 'dannelse'. Og af, hvad vi mener, når vi taler om dannelse. Men samtidig med, at begrebet 'dannelse' i høj grad er kommet tilbage, så var det ofte omdiskuterede fællesfag på læreruddannelsen – KLM eller Kristendomskundskab, Livsoplysning og Medborgerskab – igen, igen truet med at ryge mere eller mindre ud af læreruddannelsen. Nogen lader til at tænke: Hvad skal vi med alle de fortidige samfundstænkere, fortidige positioner, ideer, billeder på og kampe om, hvad et menneske og et samfund og et menneskeliv er eller skal være. Hvad skal vi med alle de udviklede rødder? Blandt andet i kraft af din indsats har faget – nu med det fine navn: Livsoplysning – fået en fortsat og vigtig plads i den nye læreruddannelse.

Det er tydeligt – Caroline – at du lægger vægt på nuanceforskellen mellem at være rodfæstet og at være *rooted*. Når det nemlig – både på læreruddannelsen og i alle mulige andre sammenhænge – er vigtigt med et historisk perspektiv på menneskelivet, så handler det – selvfølgelig – ikke om, at Luther, Grundtvig, Løgstrup, La Fayette eller Thomas Jefferson skal give os faste forestillinger om, hvad et menneske er – som vi så kan stå fast på. Det handler om at forstå sig selv og hinanden som mennesker, der både arver og skaber. At vi lever og kan leve nye åbne liv ud af og med vores udviklede rødder. Rødder der er viklet ind i hinanden.

Dette giver din indsats og dit engagement, Caroline, grund til at tro på. Tak for din kamp for læreruddannelsen. For din insistens på, at læreruddannelsen skal være et festligt sted, hvor man kan skændes med hinanden. Og tillykke med N.F.S. Grundtvigs pris!